UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Tempore non solute pecumie super.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

N**ouimus.** Duo rei ꝓmittēdi conſtituūt ſi adiectum fuerit vnūquenq; in ſolidum teneri, q̄ caſu vtroq; ſoluēdo exiſtente, ⁊ preſente qlibet cōuenit ꝓ parte, ⁊ negotiū cōmuniter examinatur, ⁊ fert ſentētia. Sꝫ alio nō exiſtēte ſoluendo ī totū vel ī parte vel ſi abſens, cōuenenitur alter inſolidū, vel ī eo q̄ alter ſoluere nō pōt, ⁊ per iudicē ordinarium ad iudicem venire compellitur, his in futuris tñ omnib⁹ obtinentib⁹. h. d. No. ex hac ꝯſt. duo. Primo modū exigēdi duos reos debēdi† Scđo no. ī. §. ſinaūt
1 q̄ſdē ꝙ ī vno ⁊ eodē libello poſſūt cōueniri plures [a] rei debēdi ꝙ
a intellige ſiue cōueniā quēlibet ꝓ parte, ſiue petā inſolidū, hoc adiecto ꝙ vna ſolutio ſuficiat. Ita intelligit ibi mox. ⁊c. ⁊ ibi cōmunit aut īferre, ⁊c. Ad idē. C. eo. aut. h̄ ita q̄ ſumit ex iſta ꝯſti. Et ꝙ poſſint plures rei vno libello inſolidū cōueniri: dicēdo ī libello ita ꝙ vna ſolutio ſufficiat, ꝓbatur in. l. j. C. ſi plu. vna ſēt. cōdē fue. vbi aparet ꝙ iudex potuit inſolidū condēnare ergo cōcluditur ꝙ inſolidū erat actū in libello, vt ſentētia ſit cōformis libello vt. l. vt fundus. ff. cōmuni. diui. facit tex. cū gloſſ. in l. ſi mandato Titij. §. Paul⁹. ff. man. Hoc tenet Dyn. de leg. ij. l. ſi plurib⁹ ⁊ Ja. d Are. ī. l. iij. §. j. ff. duo. re. facit. l. ī exec. §. inſolidū. ff. d vb.
2 ob. † Querit gl. ſup ver. cedere. qd ī plurib⁹ tutoribus, dic vt in glo. ⁊ idē dicit gloſſ. in plurib⁹ fideiuſſori. ⁊ conſtitu. qđ dic vt in glo. Sed ꝯ hoc op. ⁊ videtur quod vbi ſunt plures fideiuſſores, quilibet teneatur inſolidū vt. l. fin. ff. rē pu. ſaluā fore. Sol. Aut loquimur in plurib⁹ fideiuſ. tutorū, aut ī alijs. Primo caſu, aut ſunt plures fideiuſſores vnius tutoris ⁊ qlibet tenet inſolidū, vt in. l. cōtraria. Aut ſunt plures fideiuſſores pluriū tutorū, ⁊ tunc quilibet cōuenitur ꝓ parte beneficio diuiſionis. vt l. ſi pupill⁹. ff. de admi. tu. Scđo caſu hꝫ locū qđ dicitur in glo. ¶ Querit glo. quid erit de iure antiquo, qñ nō erit hoc adiectū. ⁊ quilibet eorū teneatur inſolidū. Glo. ſuper verſi. ſuſtinere, dicit ꝙ idem. Et ſic not. ex hac glo. per hanc authen. iuri veteri nihil eſt derogatum in modo conſtituendi duos reos eo qđ olim ⁊ hodie erat neceſſe
3 agi. ꝙ quilibet eorū inſolidū teneret. † Et ſic gloſſ. iſta videtur velle, quod hodie duo rei debendi conſtituātur eodē modo quo olim. Gl. que eſt. ff. eod. l. ij. dicit ꝙ olim conſtituebantur duo rei debendi ſiue expreſſe teneātur, ſiue tacite, ſꝫ hodie requiritur ꝙ inſolidū expreſſe dicebatur, alias ſecus, vt hac conſtitutione. ⁊ hoc tenet Azo in Sum. C. de duo. re. §. hodie ſciēdu eſt. Tangit etiā. ff. eo. tit. l. reos. §. cū in ta. Et hāc opi. ꝙ hodie ſit neceſſe ꝙ expreſſe agat ꝙ inſolidū teneantur nec ſufficit dicere quod ſint duo rei, niſi expreſſe dicatur ꝙ inſolidū teneātur. tenet Iaco. de Are. ff. eo. l. ij. ⁊. ff. de verb. obl. l. ſtipulatiōes nō diuidunt. ī pnc. ⁊ Dy. ff. eo. l. reos. §. cū in tabulis ſed ꝯ tenet glo. videlicet quod in modo cōſtituēdi p iſtā cōſtitutionē nihil iuri veteri ſit nouatū ſicut olim modo cōſtituebant duo rei, ita etiā tātū in modo exigēdi, ita ēt hodie ſꝫ tantū ī modo exigēdi. ¶ Ita no. iſt. d fideiuſ. §. ſi plures in. d. l. reos. §. cū in tab. ff. eo. ⁊ tāgit in aut. hoc ita in ij. gl. C. e. ⁊ ita tenēt doc. ibi ī. j. q. ⁊ hoc tenet Ja. de Bel. hic, ⁊ h̄ d in tex. ſi vero ēt aliqd tale adijciatur ⁊c. dic p h̄ vba expreſſe,
4 vel etiā equipolentia, ſicut olim† Querit. gl. ſup. d. ver. cedere.
b circa ſi. an beneficio hui⁹ cōſtit. poſſit renūciari, [b] Dic vt ī gl. ⁊
5 bene qđ ſic. Idē not. in aut. hoc ita. C. e. ti. §. vl. † Querit hic gl. an p iſtā conſtitutionē, ſicut quādo ſunt plures rei debendi quilibet ꝓ parte debeat cōueniri ita ecōtra vt ibi ſūt plures rei credendi. debeant eorū petitionē diuidere, an poterit quilibet īſoli
c dum agere ſicut in. l. ij. ff. eo. Gl. dicit ꝙ nō. [c] Ex qua glo. not. ꝙ iſta conſtitu. ⁊ aut. hoc ita. nō habent locū in pluribus reis cre
6 dendi, quā glo. perpetuo tene menti. † Querit glo. ſup verſi. legibus. an p iſtā conſtitutionē ſint correcta iura que dicunt quod vno reo conuento alter nō poſſit conueniri. Dic vt ī glo. Itē an ſint correcta iura q̄ dicunt ꝙ interruptio facta p vnū ex plurib⁹ reis debendi, ꝓſit, ⁊ an interruptio facta per vnum proſit alijs; Dic vt in glo. Et circa primū vide qđ no. Dy. ⁊ Ja. de Are. in. l. ij. ⁊ in. l. reos. ff. de duob⁹ re. ⁊ ꝙ not. Azo. in Sum de duo. re. §. porro ꝙ dicit. Circa ſecundū vide quod no. in. l. ex duob⁹. ff. eo. que glo. diſtinguit. Aut ſunt ſocij aut nō. Si ſūt ſocij facta ſit, ꝯte. ab vno ex duob⁹ reis credendi ille preocupat ſibi debitū. adeo ꝙ alteri ſolui nō pōt. Ita habes tex. in. l. fideicōmiſſa. §. itē
7 ſi q. d plerunq;. ff. de le. iij. † Itē glo. inducit hūc tex. ibi, alterna fideiuſſ. ⁊c. in ar. ad. q. qđ duo rei debendi inuicē fideiubeant. Hinc, glo. breuiter tangit, ⁊ tangit ī. l. reos. in princ. ff. de duob. re. ⁊ plene p gl. in. l. iiij. in. ſi. ff. ad Velle. de q̄ not. p docto. ī. l. j.
8 C. de duobus re. ī. j. q. ⁊ p Jac. de Bel. hic. † Vltimo q̄ro tenendo opi. Mar. ꝙ rei videantur inuicē fideiubere, an cū cōuentio vnū de duob⁹ reis debendi, dabitur dilatio reo preſenti ad p̄ſentandū reū abſentē, ſicut datur fideiuſſori ad preſentandū principalem, vt fideiuſſor. §. j. Glo. hic ſuper ver. abſentes. dicit ꝙ nō ⁊ circa eā vide ꝙ not. gl. C. de fideiuſſor. aut. preſente. in. j. glo. ⁊ quod not. Specul. in titu. de renun. ⁊ conclu. §. j. verſicul. quid ſi ſunt.

ADDITIONES.

a ¶ Plures. An ⁊ qñ libellus contra plures procedat, ⁊ quādo nō. vide plene p do. Soci. in cōſi. ccxxxj. inci. ī preſenti cōſultatione. ver. circa tertiā dubitationē circa mediu. ī. ij. parte, char. cx. ⁊ nunqd ſi libellus ꝯ plures producatur an a quolibet pars petita videatur. ⁊ ſi ꝯ vnum pronuncietur contra alios pronunciatū videat. Vide no. p do. Fely. ī. c. cū inter d re iudi. in. v. col. in ſi. ver. fallit quarto.

b ¶ Renunciari. Vide Pal. in addi. ad Specul. de renu. ⁊ cōclu. ver. qualiter. ⁊ Ange. hic in. ij. colū. in ver. ⁊ hec eſt doctrina.

c ¶ Qđ nō. ſꝫ quid ſi creditor agens cōtra plures debitores obligatos, ſup vno negotio cōmuniter eos nō obligat inſolidum an vnuſquiſq; poterit ꝓ parte cōueniri, ⁊ quid ſi incepit agere cōtra plures debitores, an iudicio pendēte ſi vn⁹ ſe abſentat, poterit proſequi ꝯ alios, ⁊ nūquid ſi vnus deduxit in iudiciū omnium examinandū, an ſuſpenſo in iudicio q̊ ad alios ipſe partē ſuam ꝓſequi poſſit: Vide plene de his omnib⁹ do. Soc. ī conſi. cclxxxj. inci. cū in preſenti cōſultatione ver. iiij. h̄ pars cōfirmatur ibi p̄mus eſt, ⁊ tertius caſus ⁊ ibi quartus caſus in. ij. par. char. cx.

De tempore non ſolute pecunie ſuper dote. Rubr.

1 ¶ Exceptio nō numerante dotis opponi poteſt tam a minore quam maiore.
2 Exceptio dotis nō numerate ſemel ꝓpoſita eſt effecta ꝑpetua, ⁊ ad heredes tranſit.
3 Idem in exceptione non numerate pecunie.
Rem ſuā alienare vel donare videtur qui patitur ſuam rem preſcribi.
4 Querela nō numerate dotis ꝓponi debet ī ſcriptis, ⁊ ꝓponitur etiamſi proponenti nihil petatur.
5 Exceptio nō numerate pecunie proponi dꝫ in ſcriptis, ⁊ proponi etiam poteſt ſi nihil. apponenti petatur.
6 Confeſſio recepte dotis facte ꝑ maritum quādo ſibi preiudicet vt appont non poſſit de dote non numerata.
7 Exceptiones an ſint in ſcriptis proponende remiſſiue.
8 Proteſtatio quando fieri debeat in ſcriptis.
9 Exceptio nō numerate dotis, an ſit peremptoria, remiſſiue.
10 Renunciari an poſſit exceptioni nō numerate dotis, ⁊ nō numerate pecunie ⁊ cum iuramento.
11 Iſta verba a tempore nuptiarū qualiter inteligātur. remiſſiue ad glo.
12 Marito minori confitenti ſe dotē recepiſſe, qualiter ſuccurat.
13 Reſtitutio ꝙ competat. etiam minori, licet ſit tutus exceptiōe.

a O**mnes.** [a] Exceptio nō numerate dotis, olim toto tēpore matrimonij, ⁊ eo ſoluto intra annū cōpetebat. hodie vero ſi matrimoniū intra bienniū durat predicta competit exceptio, ei etiā eo ſoluto competit intra annū. matrimonio vero ſoluto. vltra bienniū, itra decēniū dicta exceptio viro ⁊ heredibus eius competit ſolummodo vſq; ad tres menſes. licet matrimonio poſt decennium ſoluto. ſi vir eſt maior nullum habet remediū. Si vero eſt minor, tunc ei reſtitutio datur vſq; ad duodecim annos a tēpore nuptiarū heredi autē ei⁹ maiori datur annus: ſꝫ ſi minor minori, vel maiori ſuccеſſerit quinquenniū ei datur. his in futuris tātū caſibus obtinentib⁹, in pendentib⁹ aūt matrimonijs alia tempora ſtatuuntur hoc dicit totus ille tit. † No. ergo ex hac conſtitutione ꝙ ex
1 ceptio nō nume. pecun. dotis pōt opponi tā a maiore quā a minore. † ¶ Scđo not. verſi. ſi vero maius. qđ ſemel hac querela ꝓpoſita exceptio eſt facta perpetua, ⁊ ad heredes tranſmittitur.
2 ¶ † Idē habes in excep. nō num. pec. vt. C. de nō nu. pecu. l. ſi intra. §. ſinantē. ⁊. l. cū vltra eo. ti. habes ēt de excep. nō nu. dotis l. in cōtractib⁹ in fine eodē titu. habes etiā de vtraq; in. l. ſi p̄ſes.
3 C. de epiſ. aūd. † Tertio no. in verſi. vbi em̄. licet quod qui patitur rē ſuam preſcribi, videtur velle rē ſuam alienare vł donare. Pro hoc de verb. ſig. l. alienationis. ff. ⁊. C. de his q donā. ma. l.
4 vlti. ¶ † Quarto no. ibi. cū teſtatione. ꝙ querela nō nu. dotis dꝫ proponi in ſcriptis ⁊ pōt ꝓponi etiā ſi contra proponentem ni
5 hil petatur. † Circa hoc quero quid in excep. non nu. pecu. hanc q. format gloſſ. in auth. hanc autem querelam. C. de non. pecu. ⁊ ibi Ioā. tenet ꝙ ſic idē not. Inſtit. de verb. obli. in prin. de hac q. eſt caſus in. l. in contractib⁹. §. ī omni. C. de nō nume. pecu, vbi

licet actor nihil petat pōt reus illā querelā proponere, de quo
6 no.glo.in.l.si intra.C.de nō nume.pec.† Secūdo op.⁊ videt̃ qd̄
quādo marit⁹ cōfitetur dotē habuisse ⁊ recepisse quod nullo mo
b do possit exceptio nō nu.do.opponere[b] vt in cōtractib⁹.§.j.C.d̄
nō nu.pec.sol. veritas est ita, nā quandoq̧ vir cōfitetur solutio-
nem dotis ante confectionē instrumenti, vel in ipso instrumēto
dotali, ⁊ tūc h3 locū ista constitutio, ⁊.l.in contractibus, ⁊ predic.
auth.ibi posita. Quandoq̧ maritus factis instrumētis dotali-
bus, ⁊ recepta dotis ꝓmissione, postea ex interuallo cōfitetur do
tem insolutā, ⁊ isto casu talis cōfessio statim sibi p̄iudicat. Ita lo
quitur.d.l.i cōtractib⁹.§.j.⁊ hoc potuit velle sētire gl.sup ver.
restitutio.dū dicit, ⁊ hic cōscripsit se dotē.⁊c. Et circa p̄dicta vi-
7 de qd̄ no.docto.i.l.q de suo.C.de don.cau.nō nu. ¶†Quarto
hic dicit̃ q querela d3 proponi in scriptis, qd in alijs exceptiōi-
bus, istā.q.formant doc.i auth.hanc autem querelam.C.de nō
nu.pecu. Circa q vide quod habes in.c.qm̄ contra falsam.extra
8 de prob. ¶†S3 quero, quid in p̄testatione, an debet in scriptis
c proponi.[c] Hic breuiter quandoq̧ pro testamento succedit in
loco actionis, ⁊ tunc d3 in scriptis ꝓponi, vt in.l.perfectius.C.d̄
anna.exce. quandoq̧ nō succedit in locū actionis, ⁊ tunc regula
riter pōt ꝓponi i scriptis, vel sine scriptis, vt.l.fi.C.de neg.gest.
⁊ in.l.scire oportet.§.oportet.ff.de excu.tut. Fallit i ꝓtestatiōe
q̄ fit filio furiosi.⁊ q regulariter ꝓ testamento pōt fieri sine īstru
mentis, tangit gl.C.de pig.i.l.pe.ī gl.parua hoc tenet Jo. Mo
9 in.c.in gn̄rali.de re.i.lib.vi. ¶†Quero an ista exceptio sit perē
d ptoria,[d] vel dilatoria? Circa istā questionē vide not.glo.institu.
de exce.§.appellatur sup verb.sem ꝑ agentibus.circa fin.ꝑ do
cto.in l.exce.i.v.quest.C.de ꝓbat.⁊ Specul.in tit.de excep.§.j.
10 ver.exceptiōes.† An aūt exceptioni nō numerante pecunie vel
nō nu.dotis possit renunciari ꝑ iuramentū ita quod postea non
possit ꝓponi. Dic vt no.doc.in.l.si ex cautione.in.iij.q.C.de nō
11 nu.pecu. ¶†Quero in ver.⁊ si quidē dicitur hic quod a tpe nu
ptiarū qualiter intelligant̃ ista verba. glo.hic super ver. nuptia
rum ponit opinio.inter Marti.⁊ Bul. S3 opinio Marti.po-
nit gl.hic in auth.si minor.C.de tēpo.in integrū restitu.⁊ ibi ꝑ
docto.⁊ ꝑ Jac.de belui.hic ¶ Ultimo.gl.numerat sex specialia
circa istū.§.q dic vt ī.d.gl.⁊ idē no.in.d.authen.minor.vbi glo.
12 addit.septimū.q dic vt ibi. ¶†Querit glos.super dicto verbo
resti.pone qd̄ maritus minor confessus est dotē recepisse quali-
ter ei succurratur. Dicunt quidā q nō habebit restitutionem cū
habeat exceptionē de iure, sicut quilibet maior, s3 hic loquitur
quādo pōt confessionē dotaliū instrumentorū maritus est confe
ssus dotē recepisse. quo casu maiori nullum remediū competit vt
l.contractib.C.de nō nume.pecu. minori vero restitutio cōpetit
prout hic dicitur. Gl.tenet oppositū, scilicet q loquitur quando
ante confectionē dotaliū instrumentorū maritus minor confes-
sus est dotē recepisse, quo casu licet cōpetat exceptio de iure cō-
muni tamē cōpetit restitutio.⁊ sic nota.gl.qd̄ licet minor sit tu-
tus exceptione de iure cōmuni, tamen competit restitutio. Idē
tenet glo.in.l.in causa la.ij.in prin.⁊.§. Pomponius.hic alleg.
Istā opi.tenet Jaco.de Bel.quicquid not.per gl.in.l.iij.§.sed
vtrum.ff.de mino.

ADDITIONES.

a ¶ Omnes. Vide latissime ad materiā huius tex.Fel.in capit.
si cautio de fide instrumentorū in xvij.colum.in versi.in ead.gl.
cum.seq.
b ¶ Oppon. Adde.Fel.in.d.c.si cautio de fide instrum.colu.xx.
versic.fallit quarto.
c ¶ Proponi. quibus aūt casib.pro testimonio in scriptis fieri
debeat quando sine scriptis, vide tu ad saturitatē Fely.i cō.M.
co.xxj.in ver.prima conclusio.de consti. Adde.p̄ealle.Fel.vbi
s̄.co.xviij.ver.circa tertiā partē qualiter sit facieda ꝓ testamēto
ex de constit.⁊ dixi post Bald.in apostill.ad ipsū in auth.pres-
byteros.nume.j.ī apostil.in versi.nō est de substantia ꝓtestatio
nis.C.de epis.⁊ cleri.
d ¶ Peremptoria, vide etiam Bar.in.l.tertia.ff.de except.
e ¶ Renunciari. Vide no ꝑ Fel.in.c.si diligenti, de fo.compē.in.
quinta col.versi.x.corrollarium.

Neque virum quod ex dote est, neque mulierem, &c. Rubr.

1 Lucrum q facit cōiunx ex dote vel donatione propter nu-
ptias, si nō transit ad secundas nuptias an sit suum.
2 Lex bona, ⁊ equa quando tolli possit per contrariā consuetudi-
nem.
3 Donatio propter nuptias soluto matrimonio, quod redeat ad
virum sicut dos ad mulierem.

EA quidem. Matrimonio soluto,
morte diuortio vel bona
gratia, lucrū dotis vel donatiōis ꝓpter nupti.d3
seruari libertis illi⁹ mr̄imonij, q̄ ad proprietatem
vsufru.solo a lucrāte retento, ⁊ idē q ab altero con
iugum querit.retinetur his optinentibus in futu
ris casibus: ⁊ siue coniuges ad secunda vota transiuerint siue nō
1 h.d.†op.⁊ videtur quod vbi coniunx lucrans, ad secunda vota
non transierit, lucrum debeat esse suum. vt.§.de non eligen.se-
cun.nub.§.Gregoria, ⁊.s̄.de nupt.§.soluto. Sol.iure.C.si con-
iunx.transibat ad secunda vota lucrum erat suum, vt generali-
ter.§.finali ⁊.l.hac editali.§.final.⁊.l.si quis peioris.C.de secū.
nuptijs ⁊ idem erat per ius authentic.per dictum.§.Gregoria,
⁊.d.§.soluto nisi in casu videlicet quando transiens ad secunda
vota.scilicet lucrans habet filios primi ⁊ secundi matrimonij, vt
s̄.de nup.§.neque illud.⁊ ibi no.⁊.C.de secund.nuptijs.l.cum
alijs postea superuenit ius istius constitutionis quod corrigit.
§.Gregoria.⁊.§.soluto postea superuenit ius vt fra.fil.j.co.q
corrigit istā cōstitutionē in nō trāseuntib⁹ vbi statuit̃ q lucrās nō
transiēs ad secūda vota habeat virilē portionē vna cū filijs de q̄
pōt facere qcquid vult in transeūte ad secūda vota hec cōstitutio
⁊ iura antiqua remanerent incorrecta, vt s̄.de nup.§.si vero ex
pectat, ⁊ iō sup.d.l.gn̄raliter.§.fin.posita est auth.vxorē, que su-
mitur ex isto.§.⁊ post.d.auth.posita est authen.si tamen que su
2 mitur ex isto.§.fina.vt frat.fil.⁊ corrigit.d.aut.vxor. ¶†Ulte
rius Ja.de Bel.inducit in argumen.hunc tex.in princip.quod
lex que est bona ⁊ equa.⁊ que semper ī idē permanet nō pōt tol-
li ꝑ contrariā consuetudinē. Nā consuetudo debet esse rationa-
bilis, vt extra de consue.capi.penul.in fine ⁊.s̄.nul.iud.§.i.viij.
distinct.c.mala aūt consuetudo, s3 de hoc casu de necessitate o-
portet q esset mala ergo.⁊c. Scd̄o not.in.§.preterea.ibi, adhūc
autē pendente, ⁊c.q matrimonium dicitur pendere vno coniu-
gum tantū superstite. Et hic habes q ille qui remanet ī viduita
te, dicitur esse in priori matrimonio, vt h,⁊.l.j.C.de bo.q̄ li.⁊ no.
in.§.ex ac.C.de rei vxor.act.habuistis duos tex.s̄.de nu.§.solu
3 to, ⁊ ibi dixi. ¶†Ultimo not.in verb.nouimus, q soluto mr̄o si
cut dos redit ad vxorē ita donatio redit ad virū, qd̄ intellige, nisi
interueniat pactum de lucrando, vel aliud fuerit de cōsuetudine
vt dixi supra de equa do.§.j.

De appellationibus. Rubric.

1 Tempus non eligendi non currit.
2 Tempus appellationis exercēdē an incipiat currere a die ap
pellationis interposite.
3 Tempus appellationis prosequende prorogatur per compro-
missum.
4 Dispositio huius cōstitutionis loquēs in causa ciuili.h3 locum
etiam in causa criminali, de qua compromissum fieri poterat.
5 Partes an possint expresse conuenire, ne tempus appellationis
prosequende currat.
6 Pars ꝯ quam lata est, sententia ꝑ arbitros super causa a qua
appellauerat q potest soluere penam ⁊ redire ad iudicem appel
lationis, non obstante lapsu fatalium.
7 Compromisso deserto, appellans habebit tantū tēpus ad pro
sequendam appellationem, quod supererat de biennio facti com
promissi.

SUbiectorum. Appellatiōe a sen
tentia interposita
postea de partium voluntate fiat cōpromissum
i arbitros, tempus appellationis exercende nō
currit, donec causa apud arbitros durat, s3 si post
1 finitum cōpromissum biennij tempus currit, fir
ma manet prima sententia hoc dicit. ¶†Not.primo quod nō
a negligenti tempus non currit.[a] Secundo nota textum in ver-
siculo deinceps.ibi, aut non mote, qr hic videtur text.expressus
2 q tempus † appellationis exercende incipit currere a die ap-
pellationis interposite. Ad idē in auth.si tamē.C.de tēpo.app.
de quo no.C.de temporū appellationib.l.fin.§.illud, ⁊ per doc.
in auth.ei qui.eo.titul.in.j.⁊.ij.q. Dixi de hoc.s̄.de iudi.§.au-
3 dient, versi.appellationes, ¶†Ultimo nota q tempus appel-
lationis exercēde, pōt prorogari ꝑ partes per viam compromis
4 si. ¶†Quero nunquid qd̄ hic dicitur de causa ciuili habebit lo-
cū i causa criminali: vt posteaq̧ causa ē cōpromissa, q̄ possit fieri
comp

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN